03/04/2026

Ακολουθία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων στον Ι.Ν. Αγίου Αθανασίου Βρυσσιών Φαρσάλων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαιώτιδος κ. Τιμόθεος, το απόγευμα της Τετάρτης 1 Απριλίου 2026, τέλεσε την ακολουθία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου Τ.Κ. Βρυσ(σ)ιών Φαρσάλων.

Στο τέλος της ιεράς ακολουθίας, απηύθυνε προς τους πιστούς πατρικό και ουσιαστικό λόγο, αναφερόμενος με ιδιαίτερη έμφαση στο τέλος της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και στη σωστή πνευματική προετοιμασία για την είσοδο στην Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα.

Όπως χαρακτηριστικά τόνισε, «στο τέλος της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής πράγματι μετράμε ημέρες», καθώς η ερχόμενη Παρασκευή σηματοδοτεί την ολοκλήρωση αυτού του ευλογημένου πνευματικού αγώνα. Πρόκειται, όπως ανέφερε, για μια «εμπνευσμένη πορεία μέσα στην Εκκλησία», κατά την οποία η χάρις, το έλεος και η φιλανθρωπία του Θεού μάς δόθηκαν και φέτος, ώστε να αγωνιστούμε πνευματικά, να εορτάσουμε και να προσθέσουμε στην πνευματική μας κατάρτιση, επιδιώκοντας τον φωτισμό του Χριστού στη ζωή μας.

Αναφερόμενος στη λειτουργική πορεία των ημερών, υπογράμμισε ότι το Σάββατο του Λαζάρου αποτελεί τύπο της δικής μας Αναστάσεως, ενώ η Κυριακή των Βαΐων μάς εισάγει πνευματικά στην Αγία Πόλη, καλώντας μας να εισέλθουμε «με αρετές νικηφόροι», όπως ο Χριστός εισέρχεται στα Ιεροσόλυμα για να προετοιμαστεί για το Πάθος Του.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε σε όλες τις ιερές ακολουθίες της περιόδου, τονίζοντας ότι ο Όρθρος, οι Ώρες, ο Εσπερινός, το Μέγα Απόδειπνο, οι Προηγιασμένες Θείες Λειτουργίες και οι Χαιρετισμοί προς την Υπεραγία Θεοτόκο, μαζί με τις Θείες Λειτουργίες των Σαββάτων και των Κυριακών, αποτελούν ανεκτίμητες πνευματικές ευκαιρίες. Μέσα από αυτές, σε συνδυασμό με τη νηστεία, την προσευχή και τη μετάνοια, ο άνθρωπος αγωνίζεται για την ανάκτηση των αρετών, «όλων αυτών των θεόδοτων δωρεών» που ήδη υπάρχουν μέσα στην καρδιά του.

Ωστόσο, όπως επισήμανε, ενώ οι αρετές αυτές βρίσκονται εντός μας, συχνά επικρατεί αμέλεια στα πνευματικά μας καθήκοντα, με αποτέλεσμα να στερούμαστε τον φωτισμό και τη χάρη του Θεού, που αναπλάθει και ανακαινίζει τη ζωή του ανθρώπου. Σκοπός του πνευματικού αγώνα είναι, όπως τόνισε, η επιστροφή στο «πρωτότκτιστο κάλλος», στην αυθεντική ομορφιά του Θεού και του ανθρώπου.

Ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα στη σχέση Θεού και ανθρώπου, επισημαίνοντας ότι ούτε ο Θεός είναι αποκομμένος από τον άνθρωπο, ούτε ο άνθρωπος μπορεί να υπάρξει χωρίς τον Θεό. Όταν ο άνθρωπος επιχειρεί να αυτονομηθεί, τότε «μπαίνει μέσα στην καρδιά του η μαυρίλα, η αποστασία και η απομάκρυνση», ενώ παράλληλα αυξάνονται οι απαιτήσεις χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα.

Κεντρικό σημείο της ομιλίας του αποτέλεσε η ταπείνωση, την οποία χαρακτήρισε ως την πρώτη αρετή που αποκτά ή, ορθότερα, ανακτά ο άνθρωπος στον πνευματικό του αγώνα. Μέσα από αυτήν θεμελιώνεται η αληθινή σχέση με τον Θεό, καθώς ο άνθρωπος αξιώνεται να βλέπει το μεγαλείο Του, ενώ ταυτόχρονα συνειδητοποιεί τη δική του μικρότητα και ασημαντότητα. Έτσι οδηγείται στη

δοξολογία του Θεού, αναγνωρίζοντας ότι Εκείνος είναι ο αληθινά πλούσιος, ενώ ο ίδιος είναι «πλούσιος» μόνο στα πάθη του.

Αναπτύσσοντας το θέμα των παθών, τόνισε ότι ο άνθρωπος συχνά ζει μέσα στην απάτη της υποκρισίας, όχι μόνο απέναντι στους άλλους, αλλά και απέναντι στον ίδιο του τον εαυτό, θεωρώντας ότι κατέχει και μπορεί. Την ίδια στιγμή, ο Χριστός, με το Πάθος και τον σταυρικό Του θάνατο, μάς διδάσκει την ταπείνωση και την άμετρη ευσπλαχνία Του, προσφέροντας αδιάκοπα τη χάρη Του.

Με ιδιαίτερη ένταση επεσήμανε το τραγικό φαινόμενο της πνευματικής διαστροφής του ανθρώπου, όπως αυτό αποτυπώνεται και στη φράση του υμνογράφου «ἐφρενόμενος ἐν τοῖς κακοῖς μου», δηλαδή ότι ο άνθρωπος φθάνει στο σημείο να χαίρεται με τα κακά του. Πρόκειται, όπως ανέφερε, για βαθιά αλλοίωση της ανθρώπινης ύπαρξης, κατά την οποία όχι μόνο δεν υπάρχει μετάνοια, αλλά αντίθετα καλλιεργείται η προσκόλληση στο κακό.

Συνδέοντας το πνευματικό μήνυμα με τη σύγχρονη πραγματικότητα, αναφέρθηκε στις δραματικές εξελίξεις στον κόσμο, όπου παραγνωρίζεται η αξία της ανθρώπινης ζωής και επικρατούν υλικά συμφέροντα, οδηγώντας σε πολέμους, θανάτους αθώων και διάλυση κοινωνιών. Όπως χαρακτηριστικά τόνισε, αυτή η κατάσταση αποτελεί έκφραση της απομάκρυνσης από τον Θεό και της πνευματικής τύφλωσης του ανθρώπου.

Παράλληλα, υπογράμμισε ότι η ευθύνη δεν βαραίνει μόνο τους άλλους, αλλά ξεκινά από τον καθένα μας, όταν δεν προσευχόμαστε, δεν αγωνιούμε πραγματικά και δεν συμμετέχουμε ουσιαστικά στα προβλήματα του κόσμου. Τότε, όπως είπε, τα γεγονότα περνούν μπροστά μας επιφανειακά, χωρίς αληθινό πόνο και χωρίς βαθιά πνευματική αντίδραση.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε και στο μυστήριο του Σταυρού, τονίζοντας ότι ο σταυρικός θάνατος του Χριστού δεν αποτελεί αιτία λύπης, αλλά χαράς, διότι «εξέπλυνε με το αίμα Του τις αμαρτίες μας». Η λύπη, όπως σημείωσε, πρέπει να αφορά τις δικές μας αμαρτίες και τις παραλείψεις μας, δηλαδή όσα δεν πράξαμε ενώ όφειλαμε να πράξουμε.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, κάλεσε όλους τους πιστούς σε ειλικρινή μετάνοια, έστω και την τελευταία στιγμή, ώστε να ανακτήσουν τον χαμένο χρόνο και τις δωρεές του Θεού. Τόνισε ακόμη ότι δεν μπορεί να υπάρξει ειρήνη στον κόσμο χωρίς τον προσωπικό πνευματικό αγώνα του καθενός.

Τέλος, ευχήθηκε η χάρις του Θεού να ευλογεί και να αγιάζει όλους, εκφράζοντας

τη χαρά του για τη συμμετοχή των πιστών στην ιερά ακολουθία και προτρέποντάς τους να αξιοποιήσουν το υπόλοιπο των ημερών της Τεσσαρακοστής, ώστε να πορευθούν με μετάνοια προς την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα, να κατανοήσουν βαθύτερα τα Πάθη του Κυρίου και να αγωνιστούν να σταυρώσουν τον εαυτό τους, τα πάθη και τις επιθυμίες τους, για να αξιωθούν τελικά να συναναστηθούν με τον Χριστό.

Η ΣΤΑΥ ΡΩΣΗ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ
Η ΣΤΑΥ
ΔΕΗΣΙΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

ΔΕΗΣΙΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

